

ΑΡΧΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΡΙΤΙΚΕΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ, ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ -ΕΘΝΙΚΌ ΘΈΑΤΡΟ *ΚΡΙΤΙΚΉ

— WRITTEN BY **ΑΓΓΕΛΑ ΜΑΝΤΖΙΟΥ** —

11/09/2016

PUBLISHED IN **ΘΈΑΤΡΟ**

ΤΙ ΨΑΧΝΕΙΣ ΝΑ ΒΡΕΙΣ;

ΑΝ

Κατηγορίες

Arts and Culture

Βιβλία

Διάφορα

Εκπαίδευση

Επικαιρότητα

Επιστήμη

[Μου αρέσει!](#) [Κοινοποιήστε](#) Αρέσει σε 5 άτομα. Γίνετε ο πρώτος από τους φίλους σας.

Μοντέρνα, πολυεπίπεδη και ιδιαίτερη, η ανάγνωση της Λυσιστράτης, στο σκηνοθετικό όραμα του κ. Μ. Μαρμαρινού,

όπως ξεδιπλώθηκε στη σκηνή του θεάτρου, στην παράσταση που παρακολούθησαμε στο θέατρο Δάσους στη Θεσσαλονίκη.

Ανάγνωση κωμωδίας, διδασκαλία κωμωδίας, παράσταση κωμωδίας, παράσταση ανήσυχης και δυνατής σκέψης, με πολλές τεχνικές αφήγησης, εσωτερική πειθαρχία, ρυθμό, φυσική, πολυπρόσωπη και διακοπτόμενη έκφραση. Παράσταση προκλητική, νοηματικά και αισθητικά, ως τέχνη θεάτρου εν τη γενέσει, ακόμα και στη ροή μιας παράστασης.

Με αίτημα την επιβολή της ειρήνης, το έργο του Αριστοφάνη κυλάει στην αντιπαράθεση των δύο φύλων, ως πολιτικός στοχασμός και λόγος των γυναικών στην Αθήνα του Πελοποννησιακού πολέμου, στο όνειρο της Λυσιστράτης. Μιας γυναίκας, που βγαίνει απ' το σπίτι της. Μια ουτοπία ανάληψης των ηνίων της πόλης, με όπλο το σώμα των γυναικών. Στο σύμβολο της πόλης, στο σύμβολο του οίκου, μέσο εκβίασης τρυφερός, το σώμα, διεκδικεί την ειρήνη και την ζωή. Διεκδίκηση της ζωής από το γένος των γυναικών, στην ελαφρότητα των καλλωπισμών, των λόγων, της δράσης, ως την νίκη της συμφιλίωσης, της απόλαυσης και της γιορτής του έρωτα.

Ειρωνική και με τρυφερό σαρκασμό, ευδιάκριτο χιούμορ και συμβολισμούς, παράσταση. Προκάλεσε το αβίαστο γέλιο των θεατών, στον ήχο λέξεων και φράσεων, που ακουμπούν στην κρούστα της υπονόησης και της κωμικότητας, με μια διάσταση γενική και πέρα από τα συνηθισμένα κλισέ επικαιρότητας, ως όπλο της κωμωδίας.

Εσύ τι λες?

Θέατρο

Θεσσαλονίκη

Ιστορία-Μυθολογία

Κινηματογράφος

Μουσική

Μυστήρια

-
Ανεξήγητα

Οικογένεια-παιδί

Οικολογία-Φύση

Οικονομία

Ποίηση

Σκέψεις - Απόψεις

Σύμπαν

Συνεντεύξεις

Τεχνολογία

Υγεία-Διατροφή

Μελαγχολική, με έμφαση στη γλώσσα και στην ποιητική έκφραση, έδειξε την γυμνή ομορφιά των γυναικών, την αθέατη στα μάτια των ανδρών, στην, σαν σε πίνακα, παράβαση, στο βλέμμα των θεατών, όχι προκλητικά και χυδαία, αλλά με πολύτροπη φυσικότητα, υπαινικτικά και με αίσθηση των κωδίκων και της πολιτικής συγκυρίας του έργου.

Ανέπτυξε τα νοήματα του έργου μέσα από τις συλλογικές φωνές του Χορού και των προσώπων στα επεισόδια, και στις σκηνές, στον αγώνα των λόγων, μέσα από τη σιωπή και τις αντηχητικές φωνές, τις επαναλήψεις, τη λάθος απεύθυνση, τις υποδείξεις, τις επεξηγήσεις, τις διορθώσεις, τις παρεμβάσεις, τις αναδιηγήσεις, τις υπερβολές, την ανάγνωση του κειμένου, τους αυτοσχεδιασμούς, ως θέατρο μέσα στο θέατρο, πολλών ταχυτήτων.

Οι ηθοποιοί της παράστασης, υπηρέτησαν το πνεύμα του έργου με ζωηρότητα και αίσθηση ενός παιχνιδιού πολιτικής και σεξουαλικότητας, που αιώνες λαμβάνει χώρα ανάμεσα στα φύλα, σε όλους τους καιρούς. Κινήθηκαν ευέλικτα στον σκηνικό χώρο με τα συμβολικά αντικείμενα, με πρωτότυπη κίνηση, με μιαν αισθητική απήχηση αρχαίων αγγείων. Υπό τους μοντέρνους, γρατσουτισμένους και ζεστούς ήχους ενός πιάνου και των ιδιότυπων φωνών, οι ρόλοι αποδόθηκαν παιχνιδιάρικα, με ανατρεπτική διάθεση, κεντρίζοντας την προσοχή και το ενδιαφέρον των θεατών. Με τα ευφάνταστα κοστούμια των γυναικών, που αποκάλυψαν την φυσική ομορφιά χωρίς ενοχή και σεμνοτυφία και με αυτά των ανδρικών ρόλων, που έδειξαν το ανδρικό σώμα με κατανόηση, στο φως και στο σκοτάδι που έριξαν πάνω τους οι φωτισμοί, οι ηθοποιοί, έπλασαν την ύλη του έργου: Ύμνο της ζωής και ύμνο

Φιλοσοφία

-

Ψυχολογία

ΔΗΜΟΦΙΛΕΊΣ ΕΤΙΚΕΤΕΣ

κριτικές,
Η ταινία
της
ημέρας,
Ένας
στίχος
1000
εικόνες,
Ζωή-
Κοινωνί
α, αγάπη
-
έρωτας,
Θεσσαλο
νίκης,
Ελλάδα,
Πολιτική
, Αρχαία
Ελλάδα,
Top-100,
Video,
Αθήνα,
Μεγάλα
έργα

του θεάτρου. Σπονδή στην ομορφιά και στην νίκη. « Πιες, πιες, πιες...». Απέσπασαν τοθερμό χειροκρότημα των θεατών, που στη βροχή αντήχησε, ως ένα ευχαριστώ στο δώρο που έλαβαν, καθώςεκείνο το παρόμοιο «Δώροασημένιο ποίημα», του Νομπελίστα ποιητή.

«Το θέατρο επιζητεί τη θεατρικότητα του πραγματικού πάντοτε». (Μιχαήλ Μαρμαρινός)

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, Αριστοφάνη

Μετάφραση Δημήτρης Δημητριάδης

Σκηνοθεσία Μιχαήλ Μαρμαρινός

Μουσική Δημήτρης Καμαρωτός

Σκηνικά Γιώργος Σαπουντζής

Κοστούμια Μαγιά Τρικεριώτη

Φωτισμοί Thomas Walgrave

Κίνηση Χρήστος Παπαδόπουλος

Μάσκες Μάρθα Φωκά

Καλλιτεχνική Συνεργάτις Έφη Θεοδώρου

Βοηθός σκηνοθέτη Θεοδώρα Καπράλου

Βοηθοί ενδυματολόγου Κατερίνα Αριανούτσου, Μυρτώ Σαρμά

τέχνης,
Σχέσεις,
Αμφίπολη,
Ελληνικό
καλοκαίρι,
Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης,
Κωνσταντινούπολη,
Χριστούγεννα,
Νέα Παραλία,
Αθλητισμός

Δραματολόγος παράστασης Έρι Κύργια

Διανομή: Γιάννης Βογιατζής, Gemma Carbone, Αθηνά Δημη-
τρακοπούλου, Λένα Δροσάκη, Ευαγγελία Καρακατσάνη, Λένα
Κιτσοπούλου, Άννα Κλάδη, Σοφία Κόκκαλη, Ειρήνη Μακρή,
Γιώργος Μπινιάρης, Αθηνά Μαξίμου, Ελένη Μπούκλη, Ηλέ-
κτρα Νικολούζου, Θέμης Πάνου, Λένα Παπαληγούρα, Αγγλαΐα
Παππά, Μαρία Σκουλά, Έλενα Τοπαλίδου, Χάρης Τσιτσάκης,
Αιμίλιος Χειλάκης

Πιάνο: Λενιώ Λιάτσου

cityculture.gr / γράφει η Άγγελα Μάντζιου

Μου αρέσει!

Κοινοποιήστε

Αρέσει σε 5 άτομα. Γίνετε ο πρώτος από τους φίλους σας.

Tagged under: [κριτικές](#)

Τα πιο δημοφιλή άρθρα της
ημέρας

Οδυσσέας Ελύτης: δεύτερη ζωή
δεν έχει

Φερνάντο Πεσσόα, Η ώρα του
Διαβόλου (απόσπασμα)

Νόαμ Τσόμσκι: «Με δέκα τεχνικές
ελέγχουν το μυαλό»

«Επτά επί Θήβας» ΚΘΒΕ * Κριτική
ΣΖ

Τα πιο δημοφιλή άρθρα του
έτους

Γι' αυτό η ελληνική γλώσσα είναι
μοναδική! κάτι που ΔΕΝ ξέρατε για
την γλώσσα μας!!!

Οδυσσέας Ελύτης: δεύτερη ζωή
δεν έχει

Νόαμ Τσόμσκι: «Με δέκα τεχνικές
ελέγχουν το μυαλό»

Το χωριό της Κρήτης που αναζητά
νέους κατοίκους, προσφέροντας